

bage, eller c) det anmodede land meddeler samtykke hertil. Samtykke kan kun meddeles, hvis udlevering for den pågældende handling kunne have fundet sted efter reglerne i det anmodede lands lovgivning.

Efter den gældende nordiske udleveringslov § 6, stk. 1, nr. 1, må den udleverede ikke uden justitsministerens tilladelse udleveres videre til tredjeland (dvs. lande uden for Norden) for nogen før udleveringen begået strafbar handling. Det følger af § 17, at tilladelse kun kan meddeles, såfremt udlevering for den pågældende handling kunne have fundet sted til vedkommende land. Den nordiske udleveringslov indeholder derimod ikke bestemmelser om, at den udleverede selv kan meddele samtykke til videreudlevering, eller bestemmelser, der åbner op for videreudlevering, hvis den udleverede har undladt at forlade det land, hvortil den pågældende er udleveret, eller er vendt tilbage til dette land. Reglerne om videreudlevering i den nordiske udleveringskonventions artikel 24 medfører således på nogle punkter en udvidet forpligtelse til at videreudlevere personer til EU-medlemsstater og lande uden for EU og Norden.

På denne baggrund foreslås det, at der i det nye kapitel 2 b om betingelser for udlevering til de nordiske lande indsættes en bestemmelse, hvorefter udlevering som udgangspunkt ikke kan betinges af, at den udleverede ikke må videreudleveres til et tredje nordisk land for andre strafbare handlinger begået før udleveringen, end den, der er sket udlevering for. Det foreslås dog samtidig, at udlevering alene kan ske på vilkår af, at den udleverede ikke videreudleveres til Island, hvis udlevering til dette land ville være afskåret efter reglerne i det land, hvortil udlevering er sket (jf. artikel 26 og 27).

Det foreslås endvidere, at udlevering alene kan ske på vilkår af, at den udleverede ikke udleveres videre til en medlemsstat i Den Europæiske Union eller en stat uden for Den Europæiske Union og Norden for andre strafbare handlinger begået før udleveringen end den, der er sket udlevering for, medmindre den pågældende i forbindelse med samtykke til udlevering til det nordiske land, hvortil udlevering er sket, har meddelt samtykke til at blive videreudleveret, eller den pågældende har meddelt samtykke hertil i et retsmøde i det nordiske land, hvortil udlevering er sket (*nr. 1*), den pågældende efter at have haft mulighed for at forlade det land, hvortil vedkommende er udleveret, har undladt dette i 45 dage efter den endelige løsladelse, eller er vendt tilbage til dette land efter at have forladt det (*nr. 2*), eller justitsministeren meddeler samtykke hertil (*nr. 3*).

Disse undtagelser svarer i vidt omfang til, hvad der i dag gælder efter udleveringslovens § 10, nr. 1, jf. § 10 j (om udlevering til EU-medlemsstater og stater uden for EU), men får i relation til udlevering til de nordiske lande et væsentligt mere begrænset anvendelsesområde. Ved udlevering til EU-medlemsstater og stater uden for EU kan den udleverede således ikke videreudleveres til tredjeland (dvs. et andet land end det land, hvortil udlevering er sket) for andre lovovertrædelser end den, der er sket udlevering for, medmindre de nævnte undtagelser finder anvendelse. Ved udlevering til de nordiske lande er udgangspunktet efter forslaget derimod, at den udleverede godt kan videreudleveres til et tredje nordisk land, og de foreslåede undtagelser bliver kun relevante i de tilfælde, hvor videreudlevering ønskes til et land uden for Norden.

Der henvises til forslaget til udleveringslovens § 10 o, stk. 3 og 4 (lovforslagets § 1, nr. 5), og bemærkningerne hertil.

Om samtykke til videreudlevering for andre lovovertrædelser begået inden udleveringen end den, for hvilken den pågældende er udleveret, henvises i øvrigt til pkt. 4.2.5 nedenfor samt bemærkningerne til forslaget til udleveringslovens § 18 j.

4.1.7. Udlevering til Island

Som anført ovenfor under pkt. 3.2 er anvendelsesområdet for den nordiske udleveringskonvention begrænset i konventionens artikel 26 og 27, der indeholder særlige regler vedrørende udlevering af egne statsborgere og udlevering for politiske lovovertrædelser til/fra Island.

Artikel 26 giver mulighed for, at udlevering af danske statsborgere til Island vil kunne afslås, medmindre den eftersøgte i de sidste 2 år forud for den strafbare handling har haft bopæl i Island, eller handlingen eller en tilsvarende handling efter dansk ret kan medføre en højere straf end fængsel i 4 år. Island vil under tilsvarende betingelser kunne afslå udlevering af islandske statsborgere til Danmark.

Artikel 27 giver mulighed for, at udlevering af danske statsborgere til Island vil kunne afslås, hvis der er tale om en politisk lovovertrædelse. Udlevering af udlændinge for en handling, der udgør en politisk lovovertrædelse, vil kunne afslås, medmindre handlingen er strafbar efter dansk ret, eller hvis handlingen er omfattet af artikel 1, 2 eller 3 i den Europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme. Island vil under tilsvarende betingelser kunne afslå udlevering til Danmark for politiske lovovertrædelser.

Artikel 26 og 27 i den nordiske udleveringskonvention åbner således mulighed for, at den gældende nor-